

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: D. Č.
zastoupena advokátem Mgr. Lukášem Mantičem
sídlem Spoju 835/2, 708 00 Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: M.S.
zastoupená Ing. B. T.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2023 č. j. MSK 34571/2023, ve věci
společného povolení pro soubor staveb

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 21. 9. 2023 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 5. 12. 2022, č. j. MUFO 46194/2022. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo vydáno společné povolení pro soubor staveb nazvaný „*Rodinný dům na parc. č. XA v k.ú. X*“ na pozemku parc. č. XA v katastrálním území X.
2. Žalobkyně má napadené rozhodnutí za věcně nesprávné a rozporné s právními předpisy, nebylo také rozhodováno v souladu s principy správního řízení a bylo zasaženo do základních práv žalobkyně. Žalobkyně sama v žalobě zdůraznila, že její námitky v průběhu řízení směřovaly především k tomu, že není zajištěn řádný příjezd ke stavbě a nemůže tedy být vydáno stavební povolení.
3. Žalobkyně má za to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí na jedné straně uvedl, že není splněn požadavek uvedený v § 20 odst. 7 vyhl. č. 501//2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále také jen „vyhl. č. 501/2006 Sb.“) neboť část dopravního napojení je nezpevněná účelová komunikace, na druhé straně však v rozporu s uvedeným tvrdí, že stavební úřad žalobkyni vysvětlil, že se jedná o zpevněnou komunikaci na pozemku parc. č. XB, která slouží dopravní obsluze staveb a k příjezdu těžké zemědělské techniky. Takové rozhodnutí správního orgánu je však zmatečné a nepřezkoumatelné.
4. Žalobkyně dále nesouhlasí s názorem žalovaného, že námitky žalobkyně v průběhu řízení nesměřovaly k předmětu řízení, ale ke zcela jiné stavbě a že byly provedeny pouze úpravy pozemní komunikace se souhlasem obce J. Žalobkyně přitom od počátku namítala, že byla provedena oprava pozemní komunikace v rozporu se zákonem, když pro opravu cesty nebylo vydáno stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Žalovaný ani nezkoumal šířku pozemní komunikace.
5. Žalovaný navíc v napadeném rozhodnutí nezmiňuje a nijak nezkoumal, že dle Přílohy č. 3 k vyhlášce č. 23/2008 Sb., bod 2 vjezdy na pozemky obestavěné, ohrazené nebo jiným způsobem znepřístupněné a určené pro příjezd požární techniky musí být navrženy o minimální šířce 3,5 m a výšce 4,1 m. Vyhláška č. 501/2006 je tak v rozporu s kodexem norem požární ochrany, které jsou na základě zmiňované vyhlášky závazné. Žalobkyně dále upozornila na § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb., týkající se veřejného prostranství.
6. Ačkoliv od počátku byly vznášeny námitky, že se nejedná o úpravu pozemní komunikace, které nebyly správním orgánem reflektovány, nezabýval se žalovaný uvedeným při posouzení, zda bylo rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem, když i z fotografií je zřejmé, že stavba cesty se nachází v těsné blízkosti oplocení žalobkyně.
7. Žalovaný v rozporu se skutečností uvedl, že dle spisu není veden žádný soudní spor o vlastnictví pozemku parc. č. XB, ani o vlastnictví veřejně přístupné komunikace, avšak u Okresního soudu ve Frýdku – Místku je vedeno řízení o určení vlastnictví k části pozemku parc. č. XB.
8. Pokud žalovaný uvádí, že námitky směřují k jiné stavbě, pak se zcela zřejmě jedná o stavbu černou, neboť polní nezpevněná cesta není žádnou stavbou a nesplňuje zákonné znaky

stavby. Žalovaný nezkoumal předběžnou otázku, zda zpevnění cesty bylo zhotoveno v souladu se zákonem.

9. Žalovaný navíc v rozhodnutí uvádí, že námitky žalobkyně směřující k účastenství a obsahu společného souhlasu pro ČOV jsou nedůvodné, neboť tento byl vydán příslušným vodoprávním úřadem, když byly námitky podány a nebyly vypořádány.
10. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Připomněl, že řízení v prvním stupni bylo opakovaně přerušeno z důvodu výzvy k odstranění vad žádosti, když nedostatky žádosti se týkaly mj. zajištění přístupu a příjezdu na pozemek, splňující požadavek § 20 odst. 4 a 7 vyhl. č. 501/2006 Sb. Následně žadatelka zaslala 24. 5. 2022 sdělení, že požadavek podle § 20 odst. 7 citované vyhlášky byl splněn a toto podložila fotodokumentací. Skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí nejsou ve vzájemném rozporu, ale pouze demonstrují průběh řízení.
11. Žalovaný dále zdůraznil, že otázka existence a zpevnění veřejně přístupné pozemní komunikace nebyla předmětem stavebního řízení. Žalobní námitky, shodně jako námitky uplatnění v odvolání, tak nesměřují k samotnému stavebnímu záměru žadatelky, tj. k jeho návrhu na uvedeném dokumentu, jeho provádění a užívání. Otázka, zda zpevnění komunikace bylo provedeno v souladu se zákonem, není předběžnou otázkou, když na jejím zodpovězení nezávisí rozhodnutí žalovaného či stavebního úřadu.
12. Pokud se týká námitek směřujících k účastenství a obsahu společného souhlasu vydaného pro stavbu čistíčky odpadních vod, zdůraznil žalovaný, že společný souhlas pro stavbu ČOV byl vydán příslušným vodoprávním orgánem a žalovaný není pro posouzení námitek příslušný; pro odvolací řízení bylo relevantní pouze to, že uvedený společný souhlas byl vydán a je účinný.
13. Osoba zúčastněná na řízení se ve věci vyjádřila tak, že stavba rodinného domu na pozemku parc. č. XA v k. ú. J. je již téměř dokončena a připravují se podklady pro kolaudaci stavby.

Zjištění z obsahu správních spisů

14. Ze správního spisu krajský soud pro účely přezkumu napadeného rozhodnutí zjistil, že dne 1. 7. 2020 podala žadatelka M. S. společné oznámení záměru pro soubor staveb nazvaný „Rodinný dům na parc. č. XA k. ú. X“. Stavební úřad postupoval podle § 96a odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“) a rozhodl o provedení společného územního a stavebního řízení. Následně opakovaně přerušil řízení a vyzýval žadatelku k odstranění vad žádosti, a to mj. splnění podmínek podle § 20 odst. 4 a odst. 7 vyhl. č. 501/2006 Sb. Dne 24. 5. 2022 zaslala žadatelka stavebnímu úřadu sdělení, že stávající veřejně přístupná účelová komunikace na pozemcích parc. č. XC, XD a XE byla zpevněna a odpovídá tak technickým požadavkům pro přístup k rodinnému domu. Opatřením ze dne 18. 7. 2022 oznámil stavební úřad zahájení společného územního a stavebního řízení a bylo svoláno ústní jednání na 18. 8. 2022, kde žalobkyně předložila písemně zpracované námitky; v nich uvedla, že se stavbou nesouhlasí, výstavbou je zasahováno do rázu krajiny a má neblahý vliv na životní prostředí. Dojde k ohrožení chráněných prvků okolní fauny a flory. Namítla dále, že k pozemku parc. č. XA byla bez povolení či souhlasu vystavěna komunikace, když tato stavba nesplňuje ani základní podmínky pro umístění stavby a byla umístěna zcela nevhodně v blízkosti pozemku žalobkyně. Podle žalobkyně absentuje příjezdová cesta k pozemku.

15. K žádosti stavebního úřadu následně obec Janovice dne 19. 10. 2022 sdělila, že na části pozemku parc. č. XB v k. ú. X se nachází zpevněná veřejně přístupná komunikace, u které neevidují omezení vstupu, vjezdu či jiné omezení užívání. Zpevnění bylo provedeno manžely N. v roce 2022 na základě stanoviska MUFO 3316/2022 ze dne 26. 1. 2022 a za vědomí a souhlasu obce Janovice.
16. Dne 5. 12. 2022 vydal stavební úřad společné povolení, kterým schválil stavební záměr, když stavba obsahuje RD, přístřešek pro auto, vnitřní vodovod, vnitřní kabel NN, kanalizační přípojku a dešťovou kanalizaci se vsakem.
17. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl u ústního jednání dne 23. 10. 2024, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
19. Podle § 94n odst. 3 a 4 stavebního zákona, osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), může uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. Obec uplatňuje ve společném územním a stavebním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným stavebním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek. Námitky stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. O námitce občanskoprávní povahy si stavební úřad učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv. O podmínkách pro uplatňování námitek musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení.
20. Žalobkyně byla účastníkem společného řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona, tedy z titulu postavení osoby, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
21. Žalobkyně směřovala své námitky v průběhu společného řízení především k tomu, jakým způsobem došlo ke zpevnění pozemní komunikace, která slouží jako příjezdová komunikace k pozemkům žadatelky s tím, že podle žalobkyně došlo k povolení stavby cesty, nikoliv její úpravě v rozporu se zákonem.

22. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že předmětem společného řízení byl stavební záměr, jehož součástí byla stavba RD, přístřešku pro auto, vnitřního vodovodu, vnitřního kabelu NN, kanalizační přípojka a dešťová kanalizace se vsakem.
23. Rozsah argumentačního pole žalobkyně tak byl ve smyslu shora citovaných ustanovení dán pouze ve vztahu k uvedenému stavebnímu záměru, resp. jeho dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru, potažmo požadavkům dotčených orgánů ve vztahu k projednávanému záměru, a to zásadně pouze za podmínky, že jimi může být dotčeno vlastnické či jiné věcné právo žalobkyně.
24. Nutno na tomto místě zdůraznit, že jak v průběhu správního řízení, tak především v nynějším soudním řízení žalobkyně **nebrojila** proti samotnému stavebnímu záměru, proti jeho dokumentaci či proti způsobu provádění či užívání stavby. Své námitky totiž žalobkyně směřovala proti tomu, že příjezdová cesta není zpevněná a poté, co došlo ke zpevnění cesty, proti způsobu a zákonnosti provedení zpevnění komunikace.
25. K tomu je třeba uvést, že nedostatek spočívající v nezpevnění příjezdové komunikace a nenaplnění podmínky § 20 odst. 4, 7 vyhl. č. 501/2006 Sb. konstatoval v průběhu společného řízení již správní orgán prvního stupně a i tato skutečnost byla jedním z důvodů, pro které bylo společné řízení přerušeno.
26. V průběhu společného řízení nicméně stavební úřad dospěl k tomu, že příjezdová komunikace již stanovené podmínky naplňuje.
27. Podle § 20 odst. 4 vyhl. č. 501/2006 Sb., pozemek se vždy vymezuje tak, aby svými vlastnostmi, zejména velikostí, polohou, plošným a prostorovým uspořádáním, umožňoval využití pro navrhovaný účel a byl dopravně napojen na veřejně přístupnou pozemní komunikaci.
28. Podle § 20 odst. 7 vyhl. č. 501/2006 Sb., ke každé stavbě rodinného domu nebo stavbě pro rodinnou rekreaci nebo souvislé skupině těchto staveb musí vést zpevněná pozemní komunikace široká nejméně 2,5 m a končící nejdále 50 m od stavby.
29. Žalobkyně proti závěru stavebního úřadu o naplnění citovaných podmínek, tedy proti tomu, že příjezdová komunikace je již zpevněná a že má šířku min. 2,5 m, v průběhu společného řízení nebrojila. Nesouhlasila se způsobem, jakým došlo ke zpevnění komunikace a měla za to, že k tomu došlo nezákonně.
30. Tyto námitky se však skutečně míjí s předmětem společného řízení, neboť jimi žalobkyně nemíří proti samotnému stavebnímu záměru ani proti způsobu jeho užívání atd. V tomto směru se tedy jedná o námitky nepřijatelné. Krajský soud se v nynějším řízení nemůže zabývat způsobem a zákonností procesu zpevnění příjezdové komunikace, neboť to zcela přesahuje rámec přezkumu napadeného rozhodnutí. Krajský soud není a nemůže být v roli advokáta žalobkyně, aby nad rámec předmětu řízení domýšlel za žalobkyni veškerá možná dotčení jejích práv a možnosti a způsoby řešení nastalé situace.
31. Je tedy třeba uzavřít, že námitky žalobkyně směřující do nezákonnosti závěrů žalovaného stran vyhodnocení jejích námitek uplatněných v průběhu řízení, které se týkaly zákonnosti a způsobu zpevnění příjezdové komunikace, nejsou důvodné. Lze také přisvědčit žalovanému v tom, že napadené rozhodnutí není vnitřně rozporné, uvádí-li se v něm na jednom místě, že příjezdová komunikace nesplňovala podmínky stanovení vyhl. č. 501/2006 Sb. a na jiném místě, že příjezdová komunikace tyto podmínky splňuje. Jedná se totiž skutečně pouze o popis průběhu řízení a jeho fází.

32. Pokud v žalobě žalobkyně namítala, že se žalovaný nezabýval rozporem mezi vyhl. č. 501/2006 Sb. a vyhl. č. 23/2008 Sb., je třeba především zdůraznit, že uvedené žalobkyně nenamítala v průběhu společného řízení. Ani tato námitka přitom nemůže být důvodná. Zatímco vyhláška č. 501/2006 Sb. stanovuje minimální šířku příjezdové komunikace ke stavbám rodinného domu či rodinné rekreace, příloha č. 3 vyhl. č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb v bodě 2 stanovuje podmínky pro vjezdy na pozemky obestavěné, ohrazené nebo jiným způsobem zneprístupněné. Je zřejmé, že uvedené se nevztahuje na **přístupovou** komunikace k rodinnému domu, ale na **vjezdy** na pozemky obestavěné, ohrazené nebo jiným způsobem zneprístupněné.
33. Žalobkyně nadto ani v žalobě nespecifikuje, v čem má s ohledem na šířku komunikace uvedenou optikou dojít k dotčení jejího vlastnického práva, a to opět ve vztahu k projednávanému stavebnímu záměru, jeho užívání atd.
34. Konečně důvodná není ani námitka stran povolení stavby ČOV. Jak správně uvedl žalovaný, jedná se rozhodnutí vydané v samostatném řízení, které slouží jako podklad pro rozhodnutí ve společném řízení. Ve společném řízení tak na rozdíl od řízení o povolení stavby ČOV není prostor pro zkoumání zákonnosti povolení stavby ČOV.

Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že prvostupňový správní orgán i žalovaný optikou žalobních námitek postupovali zcela v souladu se zákonem. Ze všech výše uvedených důvodů proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. října 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu